

Mai mult decât foame de pâine

Iți sugerez doar pentru câteva momente să ieși din papucii tăi confortabili și să iei alți pantofi: deformați, rupți, poate prea mari pentru picioarele tale fine și cu talpa găurită... și după ce i-ai luat în picioare măcar în minte ta, imaginează-ți că te trezești într-o dimineață și toate lucrurile frumoase și utile cu care te-ai obișnuit ar dispărea: frigiderul, robinetul cu apă, fierul de călcat, mașina de spălat, aragazul, mixerul, grămada de haine din dulap și alimentele din cămară..., mai mult decât atât, ai pierde toți banii pe care îi ai, iar magazinele ar ajunge din nou sărace și puține. Ți-ai pierde și locul de muncă pentru care ești nemulțumit și ai primi o singură ofertă: să sapi o zi întreagă pentru 3 lei. Mergi mai departe cu imaginația și gândește-te cum ar fi dacă toți apropiații tăi ar păți la fel, astfel încât nici mama, nici sora, nici fratele și nici unul dintre prietenii tăi nu îți mai pot întinde masa aceea îmbelșugată după care de multe ori uiți să spui mulțumesc. Ca să bei apă trebuie să mergi pe jos câțiva kilometri cu un bidon mare și greu și să te întorci cu o apă turbure care nu îți ajunge să te și speli. Și imaginează-ți că ai fi invitat să mergi la cineva pentru că își aniversează ziua de naștere... și e o onoare pentru tine să fii acolo și îți dai toate silințele să ajungi. Te oprești la cel mai bine aprovizionat magazin și cauți un cadou. Nu ai mâncat nimic în ultimele 2 zile pentru că ai vrut să păstrezi banii pentru cel care te-a invitat... Ochii ți se opresc pe primul raft și nimic nu e mai atrăgător ca ceea ce vezi acolo ... și cumperi... o pâine... costă 5 lei. Nu au fost de ajuns banii ce i-ai primit după o zi de lucru... dar e o persoană onorabilă și dorești să îi duci cel mai prețios dar...

Poți să îți dai jos pantofii aceștia murdari... am vrut doar să simți pentru câteva minute ce trăiesc alți oameni care se află sub același cer ca și noi. De câteva săptămâni m-am întors din Kabale, Uganda, Africa și imaginea de mai sus e desprinsă de acolo. Unul dintre prietenii mei a primit acea pâine de ziua lui. Și aceasta este doar o imagine din sutele pe care le-am

luat cu mine, în inima mea.

O altă imagine care îmi tulbură mintea este cea pe care am găsit-o în biserica pentecostală *Lift Up Jesus...* o biserică căreia i s-ar potrivi mai bine numele Betezda, pentru că Domnul lucrează cu minuni între ei. Și-au făcut un acoperiș mai mare deoarece după ce a început să emită Radio Hope – inițiat de *Misiunea Speranța pentru Africa*, s-au dublat numeric. Oamenii vin la biserică de departe – bolnavi, apăsați de tot felul de greutăți – își aduc cu ei câteva vase și o saltea pe care o așază pe pământ în câte un colț al bisericii și stau acolo zi și noapte și strigă spre Dumnezeu, așteptând tulburarea apei, sperând să fie primii atinși de apa ce curge din izvorul tămăduitor. I-am văzut îngenunchiați ore în șir, i-am

auzit cântând și le-am văzut speranța cu care se agățau de Domnul Isus ca și de singura lor șansă... Am avut sentimentul că Domnul Isus era acolo, între ei, pentru că am văzut un orb care și-a căpătat vederea. Am văzut o femeie care fusese paralizată și acum putea merge din nou... Da, El este acolo, pentru că am văzut cum îi aduceau pe bolnavi, ca la noi, în România, la spital, secția de urgențe, și pastorii erau pregătiți în fiecare moment să se roage pentru ei. Este acolo, fiindcă am dus cu noi 1750 de aparate de radio foarte scumpe (un singur aparat a costat 20 de dolari) și totul s-a făcut doar prin harul Lui! L-am simțit că e acolo în gemetele oamenilor care strigau noaptea, din biserică, spre El, după

ajutor. Este acolo pentru că oamenii de acolo se adunau în fiecare zi la prânz în biserică și îl chemau să vină la ei. L-am simțit, pentru că acolo e mare nevoie de El și de lucrările Lui minunate!

Cumva, în lumea noastră modernă I-a mai rămas așa de puțin loc... avem asigurări pentru casă, mașină, de sănătate, de viață... avem magazinele pline și, de bine de rău, câte ceva în frigider și în cămară. Bisericile noastre nu au spațiu unde să își pună bolnavii patul, sunt prea luxoase pentru așa ceva. Când ne doare sufletul, mergem la psiholog... Am găsit soluții pentru problemele noastre, astfel că suntem așa de ocupați că nu ne mai rămâne mult timp de rugăciune și am constatat cu tristețe că ne lipsește o senzație foarte importantă pe care ei o au... FOAMEA! Din cauză că ne permitem atât de multe lucruri suntem în pericol să rămânem indiferenți la binecuvântări și să devenim leneși. David Wilkerson se ruga: „O, Doamne, nu mă lăsa să devin dependent de o viață ușoară și de dorința după lucruri. Îți mulțumesc pentru această mobilă, pentru mașină și pentru finanțele de care îmi faci rost, dar, Doamne, toate acestea vor arde într-o zi, Tu ești viața mea.”

Africa – continentul negru, locul unde nu ești niciodată în siguranță – este o mărturie a îndepărtării noastre de Izvorul de viață. Poate de aceea am ajuns așa de stinși și lipsiți de impact în România. Noi suntem sarea pământului, dar se pare că nu sărăm îndeajuns ca să împiedicăm corupția în guvern și parlament, în lumea marilor afaceri sau chiar în lumea religioasă.

Cred că îndemnul lui Petru din Faptele Apostolilor 3.19 este valabil și pentru noi: „*Pocățiți-vă, dar, și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se șteargă păcatele, ca să vină de la Domnul vremurile de înviere.*”

Doamne, te rugăm să lași să curgă un izvor de viață care să aducă înviere peste viețile noastre, peste bisericile noastre și peste România. Ajută-ne să conștientizăm în noi păcatele și lipsa de pasiune pentru Tine și pentru oamenii pierduți. Îți mulțumim pentru libertate și biserici cu acoperiș și încălzire și, Doamne, Îți mulțumim pentru pâine! Ne bucurăm de toate, dar deasupra tuturor Tu rămâi viața noastră. Amin!

ANCA BORDEA, RVE Cluj